

Jak to vidí po 20. letech zpěvák a moderátor Aleš Lehký

Autor: Simona Veinlichová | Publikováno: 20.11.2009

Je to již 20 let, co v naší republice za všeobecné euforie a zvuku cinkání klíčů padl komunistický režim. My bychom se rádi, za pomoci výrazných interpretů české hudební scény, za těmito dvaceti lety ohlédli. Zjistili, co který z nich osudného 17.11.1989 dělal, kde byl a jak to vlastně vnímal. Proto Vám v týdnu od 16. - 21.11.2009 budeme každý den přinášet rozhovor na „sametové“ téma s jednou známou českou osobností. Prostor jsme dali lidem z různých žánrů hudby, ale i různých věkových kategorií.

Páteční rozhovor jsme uskutečnili se členem skupiny [Lunetic](#) a moderátorem Fajn Rádia v osobě jedné Alešem Lehkým.

Aleši, co se Vám vybaví, když se řekne Sametová revoluce?

Aleš Lehký: Bylo mi 10 let, takže televize, demonstrace v Praze, přišlo mi to jako válka, naši si mezi sebou u telky říkali a je to tady, padne vláda, bude svoboda....

Co jste v tu dobu dělal a jak jste reagoval na informaci, že padl komunistický režim?

Aleš Lehký: Byl jsem ještě dítě, ale ve škole i doma to chápali jako začátek něčeho nového, vysvětlovali mi, že bude svoboda. Živě si pamatuji, jak jsem se spolužáky před školou a na náměstí cinkal klíči, aniž bych věděl proč vlastně....

Jak vnímáte 17.11. po 20-ti letech a kam myslíte, že se naše společnost posunula?

Aleš Lehký: Je to až neuvěřitelné, že je to už 20 let. To jsou 2 třetiny mého života, já za 20 let stihnul dospět, postavit se na vlastní nohy, udělat spoustu práce a tak to cítím i s naší společností. Ušli jsem kus cesty, děláme stejně jako já, mladý člověk (mladá společnost), spoustu chyb a z nich se snad učíme, hlavně jsme svobodní, za svoje činy máme odpovědnost a hlavně můžeme skoro co chceme, tedy odtud potud, a o to je myslím si svoboda....

Co byste vzkázal(a) lidem, kteří říkají, že to „za komančů bylo lepší“?

Aleš Lehký: Chápu, že se má dnes mnoho, hlavně starších lidí, hůř než tenkrát. Už se o nás uměle nepostará nějaká strana, každý musí sám na sebe, ale to nám oproti minulému režimu zaručuje možnosti, svobodu, každý (nejen známý někoho ve straně) může dělat, dokázat, zažít, co jen chce a dokáže. Už jen to, že nám zakazovali cestovat za hranice, to je snad proti lidskosti. Vždy když vidím zprávy ze zemí, kde není svoboda, říkám si, co nám chybí.... Když půjdu jen po těch nejobyčejnějších věcech, máme se. Sms za korunu, jídla a pití v obchodech tuny, mejdany skoro každý den a práce, když člověk chce a snaží se, je.

Hlavně ale svoboda slova, vyznání, volby, orientace atd....

Chcete se s našimi čtenáři podělit i nějakou historku, která se Vám váže k Sametové revoluci?

Aleš Lehký: Snad jen jak jsem se spolužáky chtěli jet do Prahy na demonstraci a být u toho cinkání v telce, ne jen před školou, bylo mi 10 mno

Zítř nás čeká uzavření série rozhovorů. Poslední, kdo bude odpovídat je frontman skupiny Plexis - Petr Hošek.

20.11.2009 00:01, Simona Veinlichová